

Foi'a acăst'a ese în tōta joi-u, — dar
prenumeratiile se primescu în tōte dilele.

Pretinul pentru Apstria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tōte ziodienile și bani de prenúmeratiile
sunt de a tramite la Redacție:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Interpelatiune.

O detorintia patriotică me indēmna și pe mine a intrebă de onorab. domnul redactorul alu „Gazetei Transilvaniei”, că în ce modu și cum se administrează „Fondul Sinaianu” și peste totu ōre mai esiste inca acelu fondu, care la 1861. se urcă mai la optu mii de florini.

Așadar să sciu astă cu siguritate, pentru că și eu sum unul dintre contributori.

Gur'a Satului.

Din fabulele lui G. Sionu.

Melciulu și Vulturulu.

In verfulu unui inaltu stejaru,
Pe remuric'a unui lastaru,
Unu melciu odata s'a fostu urcatu.
Venindu unu vulturu, l'a intrebatu:
Cum venisi, draga, numai decătu
De josu aice? — He! m'am fărătu!

Puricele și poetulu.

Nascutu in mandria, unu purice odata
Facendu mereou gambade, la unu poetu s'arata;

— A! — dice — domnulu meu,
Nu scfi pote că eu
Am misiune mare
Să sugu cu nencetare
La sange omenescu?
De astă eu traiescu.
Eu nu sciu să facu glume:
Nu erutu pe nimio in lume.
Pe tine mai alesu
Am să te piscul mai desu,
Fiindu că vedu că ti place
A nu lasă in pace
Nici brōsce, nici magari,
Nici pureci, nici tîntiari.

Poetulu i respunde: „In adeveru voinice,
Origin'a-ti ilustra asă te'nvétia-a dice.

Dar afă că mai multu
N'am timpu ca să te-aseclu.
Unu purice că pisca
Atâtă dör me misca
Cătu trchui s'ostenescu
Să-lu prindu și să-lu turtescu.

La libelisti obrasnici ce n'au macaru rusine,
Cu fabul'a acăst'a a le respunde-mi vine.

Placintariulu.

„Placinte calde! calde placinte!
Cine poftesce? că sunt ferbinte!“
Astu-felu in piatia unu placintariu
Strigă alaturi c'unu covrigariu.
Er de sub tava fumulu esiā
In rotocole si falfaiā.
Me ducu cu pofta: iau o bucata;
Dar vai! placint'a cea laudata
In locu să fia calda, gustosa
Eră si rece si puturoasa

Adeseori minitrii promitu lucruri frumose,
Adeseori pe-afisiuri estimu lucruri pompöse,
Dar cerecetandu pe urma soliditatea loru,
Affâmu că tōte-acele sunt numai fumu usioru.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Multa lume și tiéra am mai amblatu și eu, dóră numai la draculu nu am fostu; dar nicairi nu mi-a placutu asié de tare, ca în satulu unde me asiediai acumă.

Nu este viétia ca pe sate!

A trai pe sate este celu mai mare bine, e fericierea cea mai mare! Cu pucinu inca traiesci domnesce si n'ai nici o grige!

Me voiu incercă dara a-ti descrie traiul meu.

Mai nainte de tóte trebuie să-ți spunu că satulu in care me aflo, este unu satu puru romanescu. Nu este in elu nici unu strainu, afara de notaresiulu și crismariulu satului. Celu primu e magiaru, ér acestu din urma e din sementieni'a lui Avramu.

Noi inse ne intielegemu forte bine — ne cam batemu; inse éra ne impecămu.

Cu pop'a si dascalulu inca o ducești bine, pentru că adosu ne intalnim la pomene și la — Isacu.

Apoi mai am să-ți spunu, că noi, ca ómeni carcurari, nu lucramu nimicu — noi nu traimus dupa muncitulu prosaicu, ci — eu politica.

Póte vei suride că-ți vorbescu de politica.

Ai dreptu — de o partă, dar de alta parte, nu. Trebuie să sci, că pre sate sunt forte mari politici! Si ca să te convingu, ti-voiu impartasi numai două lucruri secrete din politic'a politiciilor nostri de pe sate.

In satulu nostru locuiescă afara de noi și alti corturari romani, pre cum sunt cătiva proprietari și oficiali de padure. Acestia cu noi impreuna au una si acea-si politica.

Candu pentru exemplu se facu adunări naționale, — ei se infatiosidă cu totii, tienu la vorbiri preste vorbiri și referéza la gazete despre decursulu adunării. Acolo promisau căte și mai căto.

Vei sci, că ce promisiuni au facutu romani la adunarea de la Mercuria.

Unii — nepolitici s'au si tienutu de cole promise, noi inse — dupa politic'a nostra — am conluerat intru acolo, ca romani să voteze pentru deputati dietei Ungariei.

Si éta rezultatulu. Naintea romanilor suntem recunoscuti de bravi anteluptatori alu causei naționale — éra la magiari am castigatu grati'loru.

Eu si vecinulu am capetutu patru cara de lemne pentru că am potutu duce la votu unu omu betivu, care apoi a si votat.

Déca romanii ceialalti nu are fi asié de blasta-mati si aru ascultá de noi, cine scie cătu am fi capetatu.

Nu este asta politica?

Copilulu vatematu.

Pe o strada din Naseudu se incaierara doi copii de capu, si unulu, care era mai mare, lu-purecă pe celalaltu binisioru. Unu domnu, care se apropiă de ei, i intrebă că de ce se batu? „Nimerniculu“ respunse celu mai mare „a cutzatu se dica, că eu sum Giga bácsi; i voiu dă eu lui!“ Intrebatoriulu se innabusă de risu, audindu cau'a certei.

Séu unu altu casu.

Candu de multe ori ne adunămu la notaresiulu si ne petrecem cu ceialalti unguri din satele vecine, — noi nu le contra dicem, tienem toaste pentru ministeriulu liberalu si golim pocalele iotru sanita-te ungurilor mari, cari se intereséza atâtu de multu de fericierea nostra si inchiaiamu acompaniandu la „Házának rendületlenül légy hive o Magyar!“ s. a.

Noi nu ne amestecămu intre prosti numai atunci, candu nu ne sciu ungurii, acolo apoi incepem a tiené la predice naționale si instruim poporul ca să fie bunu si — să asculte de noi.

Poporul ne iubescă, ori ce dicem, face, ér déca avem lipsa de ceva — pretenii unguri ne dau mana de ajutoriu.

Mi-adueu a minte că adi e septaman'a fiindu la orasul la tergu, me intrebă unu prieten de ungher, că ce dicu eu despre gazetele romanesce.

— D'apoi ce să dicu — respunsei eu — aceea, că n'ajungu o ciapa dejerata . . . eu altu cum nici nu le tienu de demne să le cutescă, că aceia sunt numai bujtogătăi.

— Eljen, eljen — dî se elu indata. — Ez aztán derék hazási — disse intorcandu-se catra vr'o trei cari erau in apropiare. — Am mersu apoi la físpanu, avendu o pfra, si indata mi-ispravira lucrul.

Candu esii de la físpanu me intalni cu unu dacoromanistu.

— Unde ai fostu, frate, — me intrebă elu?

— Am fostu la físpanu si am pfritu pe unu blasphematu de ungher, pentru că a cutesat să vorbescă reu despre gazetele noastre.

— Bravo! am totu audită, că nu-i romanu asié de mare ca si tine — disse elu si me strinse de mana si se duse in drumul seu.

Vedi dara frate Tandala, că noi acesti de pe sate suntem mai mari politici, ca cei de prin capitale.

Cu ungurii traimus bine, cu romani inca; ambii ne tienu de ómeni harnici.

Nici nu sci cum trecu dilele. Bani avem ca plév'a. — Vinu si rachiui are Isacu si ne da pre conta;

Am de eugetu a propagá asta politica si intre poporu, numai mi necasu, că prostii sunt ómeni dacosi, nu-i poti capacítă curendu.

Eu pana acumă numai trei pamenturi amuzatigitu la Isacu, dar ér le voiu scôte déca voiu trai.

Ti-asi svatui dara, să lasi orasulu si te asiédia la sate intre adeveratii politici.

Altu cum Domnedieu să te blagoslovésca!

Si cu aceste remanu alu teu frate de cruce.

Pacala.

Care să mérge înainte?

Femei'a unui negotiatoriu de branza, care era totu in cărtă cu femei'a unui apotecariu, trecu odata pe dinaintea acesteia.

— Dómna, disce acésta, dupa branza nu mai urmăza nimică.

— Dupa medicina, firescă mai urmăza mórtea, inse, dómna dragă, eu aceea nu sum — i-respusne.

TRÉNCA si PLÉNCA.

T. Auditu-si ce se vorbesce prin satu sora Flénca?

F. Ce?

T. Că tu ai fi scrisu cea mai de pe urma corespondintă din Pesta a „Gazetei.”

F. Tiene-ti gur'a, nimernica, că nu ti-o-iu iertă să-mi dici nici in gluma o asemenea — batjocura!

Ect. ect. ect.

Dusu-m'am, dusu boeresce etc.
In diet'a de la Pesce, etc.
Dar vediutu-am cu mirare, etc.
Cumca Pista voia n'are etc.
Sê se'mpace si cu noi, etc.
Totu ne-amana mai apoi, etc.
Si asié totu reu ne mere, etc.
Dar trecu pere si trecu mere, etc. etc.

Unu barbatu frumosu vorbesce, etc.
„Căti simtiti adi romanesce, etc.
Haidati sê contribuim, etc.
Pentr'unu scopu frumosu, sublimu, etc.
Si sê facemou monumentu!“ etc.
Si romani buni totu mai sunt, etc.
Carii dau bani si parale, etc.
Inse candu ceri socotela, etc. etc.

O copila si-unu fecioru, etc.
Se iubescu cu fragedu doru, etc.
Intr'o séra se'ntelnescu, etc.
Si de dorulu loru vorbescu, etc.
Inse lumea blastemata etc.
I cartesce reu indata, etc.
Dar toti tacu ca si unu piticu etc.
Candu vedu că unu canonieu etc. etc.

Romanu e la Vatiu inchisu, etc.
Că-ci totu romanesce-a scrisu, etc.
Inse totu mai sunt barbati, etc.
Carii striga rafinati, etc.,
Cumca Romanu sié-si-asie, etc.
Nu-i in starea cea mai rea, etc.
Că totu lucrulu e misteriu, etc.
Că Romanu c'unu ministeriu, etc. etc.

Adi romanii cei uniti, etc.
Vreu sê fia intruniti etc.
In congresulu loru la Blasiu, etc.
Dar ministrulu dragalasiu, etc.
Li respunde că nu pote etc.
Sê li dea aceste tóte, etc.
Că-ci vladicij cei uniti etc.
Nu vreau d'a fi intruniti etc. etc.

TANDA si MANDA.

T. Ce e nou, frate Mando?

M. Lucru mare si minunatu.

T. Ce?

M. Audu, că Lesseps ar voi sê mai faca unde-va unu canalu ca celu de la Suezu.

T. Frumosu, fôrte frumosu!

M. Credu dio io, că ar si frumosu, déca s'ar poté realisá.

T. Si nu se pote?

M. Anevoie?

T. Pentru e?

M. Pentru că Lesseps se teme, că corespondințele patrioticu din Pesta alu „Gazetei” va denegá si acestei intreprinderi totu concursulu seu.

Resplata buna.

Dómna A. avea o pisica, pe care dlu B, unu venatoriu, pasionat u i-a impuscat'o. Dómna A. si-procură o multime de curse si facu o venatòria grozava a supra siòreciloru, nu numai in cas'a sa, ci si in a amiceloru ei. I succese a prendre preste 300 sute, toti vii, pe care i inpachetă apoi într'o lada mare ce o adresă muierci lui B. Acésta, in speranța că a primitu atari article de moda, deschise înasă lad'a, dar in locu de objectele dorite, sarira siòrecii cu gramad'a din lada si se impraschiara prin casa. In fundulu ladei se află si o epistola pe care era scrisu: „Dómna mea! Barbatulu dtale mi-a impuscatu pisic'a, aici ti-tramitu si siòrecii.“

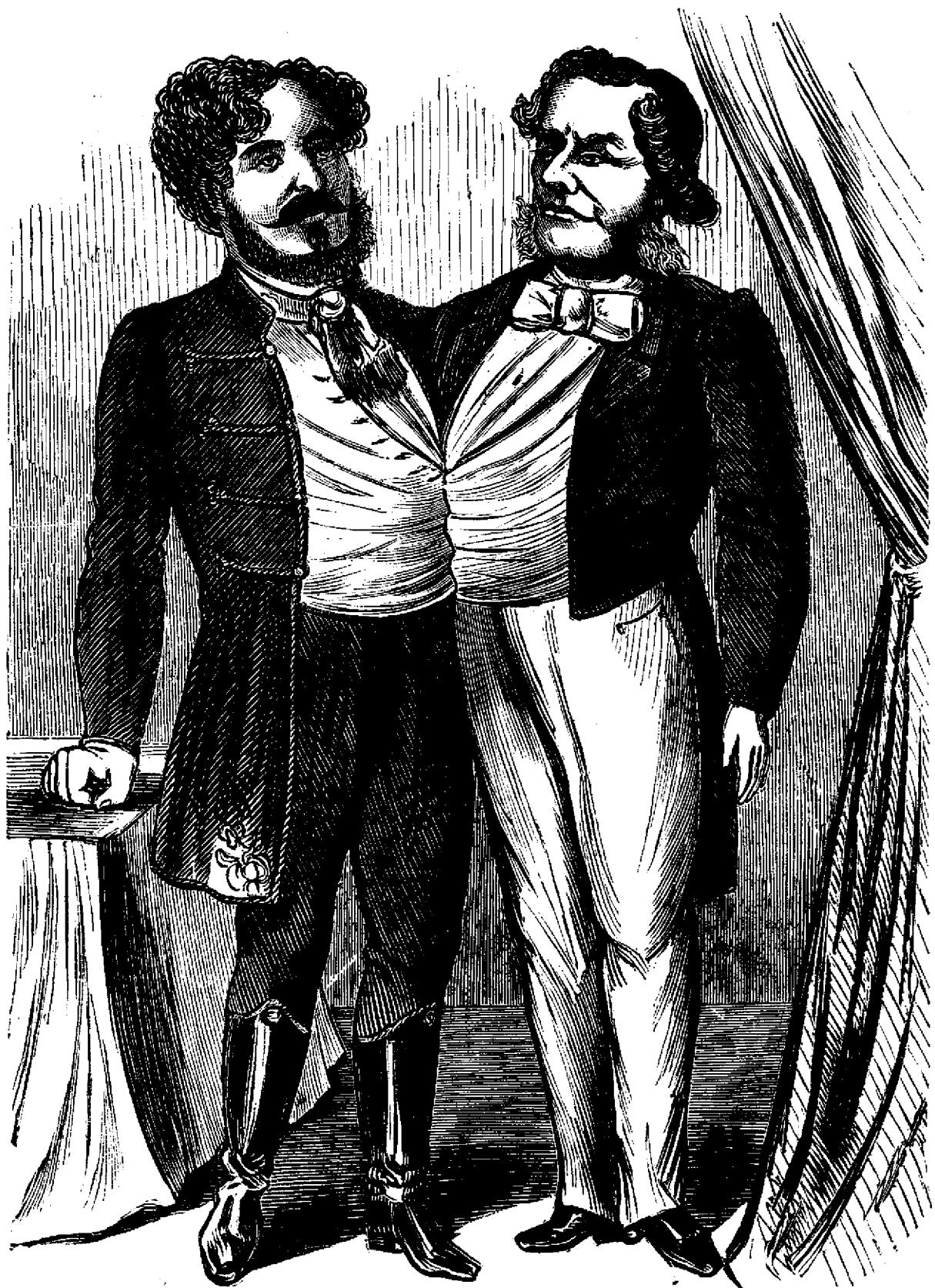
Post'a Gurei Satului.

„Eu am cugetat u asie.“ Se pote, ince eu am cugetat de totu altu cum; si prin urmare — nu se pote publica.

„Atunci, candu“ vei scrie versuri mai bune, nu te uită de mine; — ér pana atunci, imbucura-te că nu le-a cetitu nime afara de mine.

„Ah! scumpa floricea!“ Nui asié badica. Că la floricele, luna si la stele nu placu versuri rele.

Gemennii de la Siam

in editiune ostrungurésca.

Proprietariu, redactoru respunditoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

Cu tipariniu lui Ale sandru Kocs in Pest'a. Piati'a Pesciloru Nr. 9.